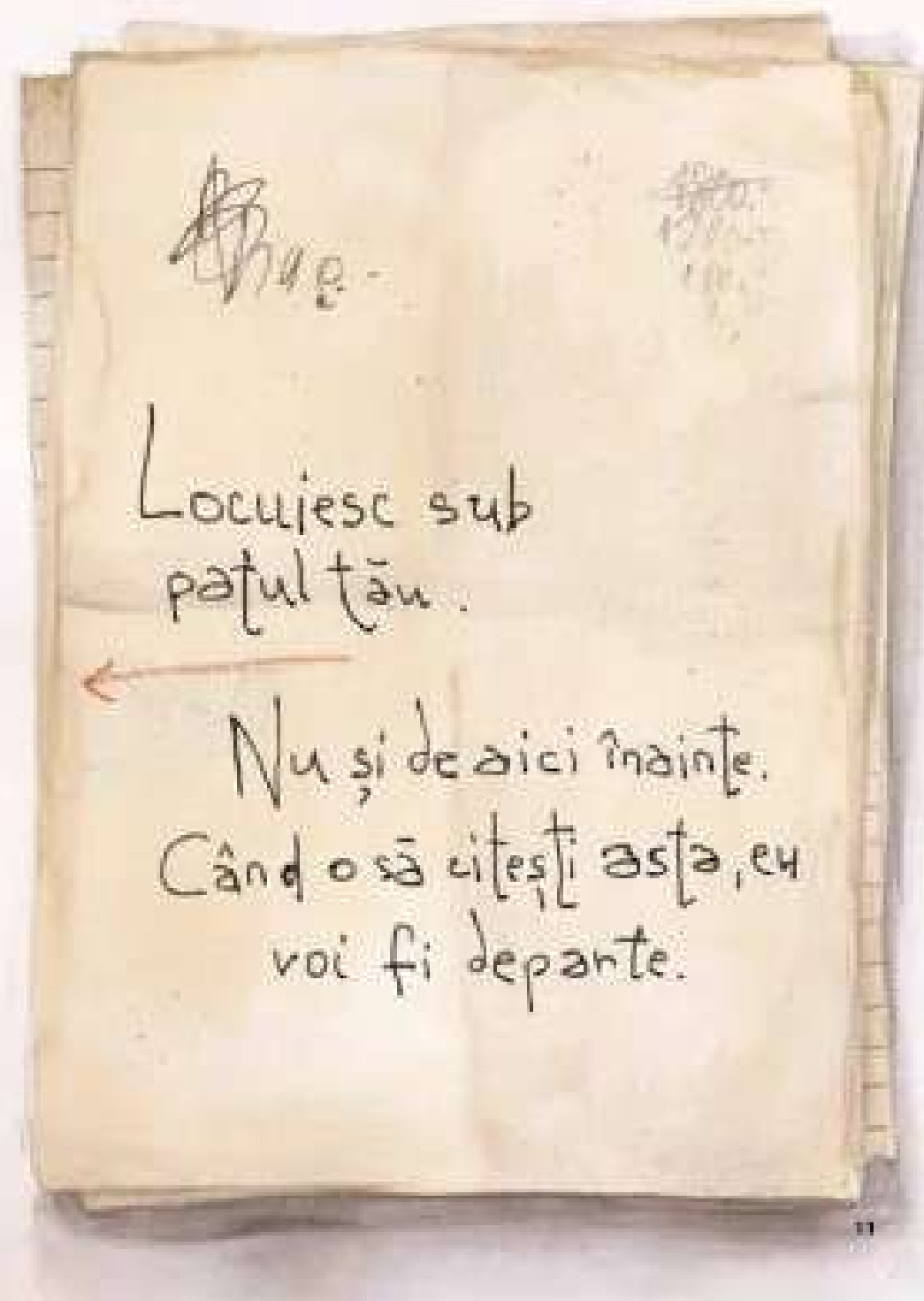

Bună, Nstăfles,
Monsta este
numele meu.

Ce vreau să-ți povestesc:
dintre toți nătăflesii din
lume, eu ți-am ales pe tine.
Puteam să-mi încep treaba
de oriunde: Casa groazei,
Camera de tortură. Se
caută monștri ca mine. Dar
mi-am spus în gând: „Harald,
mi-am zis, tu vei avea grijă
de nătăflesul ăsta, de-acum.”
Ei, da, pe vremuri, încă îmi
spuneam Harald, așa cum
mă striga mama.

Eu și Mama

Tata

Într-o noapte, am verificat. Am privit
 înăuntruul tău. Am căutat frica,
 teama, spaimă. M-am lipit de
 urechea ta, ascultând -am murmurat.
 M-am ~~uitat~~ uitat cu lămpă în nasul
 tău - o junglă de păr. Ți-am
 deschis gura și ți-am pipăit
 limba - nimic. Nici urmă de frică.
 Ești gol pe dinăuntru! Complet de
 nesperiât! Dar Dr. Mongta știe ce e
 de făcut: pune blană de monstru
 în buric și încălcește părul copilului.
 Asta face ~~frică~~ frică să crească
 și să evolueze.

Sar nimic.

Din nou, nimic.

Nu s-a întâmplat nimic.

Esti de neîntărit, Nătăfles.

Niciun medicament nu ajută
îmi pare rău, și pentru mine,
și pentru tine

A fost prima dată când nu
mi-a iesit. A trebuit să
mă recuperez. Să-mi recuperez
forțele, să mă pun din nou pe
piciorare, să mă refac
cură de monstru.

Știi trenurile
bântuite?

Acolo au nevoie de cineva
ca mine. Ei au
respect
pentru
monstritate.

Îți spun,
La revederschi,
& fost frumos
cutie.

Nu-i
putin.

